

มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน

THAI COMMUNITY PRODUCT STANDARD

มผช.๙๔๙/๒๕๕๘

เครื่องเรือนไม้สำหรับที่พักอาศัย : โต๊ะ

DOMESTIC WOOD FURNITURE : TABLES

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

กระทรวงอุตสาหกรรม

ICS 97.140

ISBN 978-616-346-136-0

มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน
เครื่องเรือนไม้สำหรับที่พักอาศัย : โต๊ะ

มผช.๙๔๙/๒๕๕๘

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
กระทรวงอุตสาหกรรม ถนนพระรามที่ ๖ กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐
โทรศัพท์ ๐-๒๒๐๒-๓๓๓๔-๕

ประกาศสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

ฉบับที่ ๒๐๐๓ (พ.ศ. ๒๕๕๘)

เรื่อง ยกเลิกและกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน

เครื่องเรือนไม้สำหรับที่พักอาศัย : โต๊ะ

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน โต๊ะไม้ มาตรฐานเลขที่ มผช.๙๔๙/๒๕๔๘ โต๊ะไม้อัด มาตรฐานเลขที่ มผช.๙๕๐/๒๕๔๘ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เครื่องเรือนไม้มะพร้าว มาตรฐานเลขที่ มผช.๑๔๑๖/๒๕๕๐ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เครื่องเรือนไม้ตาล มาตรฐานเลขที่ มผช.๑๔๑๗/๒๕๕๐ และ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เครื่องเรือนไม้หมาก มาตรฐานเลขที่ มผช.๑๔๑๘/๒๕๕๐ และคณะอนุกรรมการพิจารณามาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน คณะที่ ๒ มีมติในการประชุมครั้งที่ ๒๓-๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้ยกเลิกมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน โต๊ะไม้ มาตรฐานเลขที่ มผช.๙๔๙/๒๕๔๘ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน โต๊ะไม้อัด มาตรฐานเลขที่ มผช.๙๕๐/๒๕๔๘ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เครื่องเรือนไม้มะพร้าว มาตรฐานเลขที่ มผช.๑๔๑๖/๒๕๕๐ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เครื่องเรือนไม้ตาล มาตรฐานเลขที่ มผช.๑๔๑๗/๒๕๕๐ และมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เครื่องเรือนไม้หมาก มาตรฐานเลขที่ มผช.๑๔๑๘/๒๕๕๐ และกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เครื่องเรือนไม้สำหรับที่พักอาศัย : โต๊ะ ขึ้นใหม่

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมจึงออกประกาศยกเลิกประกาศสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ฉบับที่ ๙๖๖ (พ.ศ. ๒๕๔๘) ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ ฉบับที่ ๙๖๗ (พ.ศ. ๒๕๔๘) ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ ฉบับที่ ๑๔๖๖ (พ.ศ. ๒๕๕๐) ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ฉบับที่ ๑๔๖๗ (พ.ศ. ๒๕๕๐) ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ และฉบับที่ ๑๔๖๘ (พ.ศ. ๒๕๕๐) ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ และออกประกาศกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เครื่องเรือนไม้สำหรับที่พักอาศัย : โต๊ะ มาตรฐานเลขที่ มผช.๙๔๙/๒๕๕๘ ขึ้นใหม่ ดังมีรายละเอียดต่อท้ายประกาศนี้

ทั้งนี้ ให้มีผลบังคับใช้นับแต่วันที่ประกาศ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

หทัย อุไทย

เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน

เครื่องเรือนไม้สำหรับที่พักอาศัย : โตะ

๑. ขอบข่าย

- ๑.๑ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนนี้ครอบคลุมเฉพาะเครื่องเรือนไม้สำหรับที่พักอาศัยที่เป็นโตะ ทั้งประเภททำจากไม้ และประเภททำจากแผ่นไม้ประกอบในส่วนที่เป็นโครงสร้างรับน้ำหนัก อาจถอดประกอบได้หรือพับเก็บได้
- ๑.๒ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนนี้ไม่ครอบคลุมเครื่องเรือนไม้สำหรับที่พักอาศัยที่เป็นโตะที่ปรับระดับความสูงได้ และโตะที่มีชุดล้อเลื่อน

๒. บทนิยาม

ความหมายของคำที่ใช้ในมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนนี้ มีดังต่อไปนี้

- ๒.๑ เครื่องเรือนไม้สำหรับที่พักอาศัย : โตะ ซึ่งต่อไปในมาตรฐานนี้จะเรียกว่า “โตะ” หมายถึง เครื่องเรือนที่ได้จากการนำไม้ชนิดต่างๆ เช่น ไม้สัก ไม้ตาล ไม้หมาก ไม้มะพร้าว ไม้ขนุน ไม้มะม่วง ไม้ยางพารา ไม้ประดู่ หรือการนำแผ่นไม้ประกอบ มาผ่านกรรมวิธีการตัด ไส กิ่ง ฉลุ เจาะ ประกอบ ชัดตกแต่ง หรืออื่นๆ เพื่อให้มีรูปทรงตามต้องการ อาจมีงานแกะสลัก แต่งสี ชัดเงา เคลือบผิวด้วยสารเคลือบเงา ประกอบหรือตกแต่งด้วยวัสดุอื่นเพื่อเพิ่มความแข็งแรงหรือความสวยงาม เช่น โลหะ เหล็กฉาก ผ้า โดยทั่วไปมี ๔ ขา
- ๒.๒ แผ่นไม้ประกอบ (wood-based panel) หมายถึง แผ่นไม้อัด แผ่นไม้บางประกบ แผ่นใยไม้อัดแข็ง แผ่นชั้นไม้อัดชนิดอัดราบ แผ่นใยไม้อัดความหนาแน่นปานกลาง และแผ่นใยไม้อัดความหนาแน่นสูง
- ๒.๓ แผ่นไม้อัด (veneer plywood) หมายถึง ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการนำไม้บางหลายแผ่นมาประกอบอัดยึดให้ติดกันด้วยกาว ลักษณะสำคัญ คือ ประกอบด้วยไม้บางตั้งแต่ ๓ ชั้น ขึ้นไป โดยชั้นที่ติดกันมีแนวเส้นขวางตั้งฉากกัน เพื่อเพิ่มสมบัติทางความแข็งแรง และลดการขยายตัวหรือหดตัวในแนวระนาบของแผ่นให้น้อยที่สุด
- ๒.๔ แผ่นไม้บางประกบ (laminated veneer) หมายถึง ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการนำไม้บางตั้งแต่ ๒ แผ่น ขึ้นไป มาประกอบอัดยึดให้ติดกันด้วยกาว โดยชั้นที่ติดกันมีแนวเส้นขนานกัน
- ๒.๕ แผ่นใยไม้อัดแข็ง (hard fiberboard) หมายถึง ผลิตภัณฑ์ที่ทำจากเส้นใยของไม้หรือเส้นใยของวัสดุลิกโนเซลลูโลส (lignocellulosic material) อื่นๆ เป็นองค์ประกอบโดยการอัดร้อนหรือให้ความร้อนเพื่อให้เกิดการยึดเหนี่ยวระหว่างเส้นใยด้วยกัน ขึ้นรูปด้วยกรรมวิธีเปียก
- ๒.๖ แผ่นชั้นไม้อัดชนิดอัดราบหรือแผ่นปาร์ติเคิลบอร์ด (flat pressed (FP) particleboard) หมายถึง ผลิตภัณฑ์ที่เป็นแผ่น ทำจากชั้นไม้หรือวัสดุลิกโนเซลลูโลสอัดในเครื่องอัดร้อนให้ยึดติดกันด้วยกาว ให้ทิศทางของแรงอัดตั้งฉากกับระนาบของแผ่น การทำอาจทำเป็นแผ่นๆ หรือทำต่อเนื่อง ชั้นไม้ส่วนใหญ่ขนานตัวกันกับระนาบของแผ่น แผ่นชั้นไม้อัดอาจทำให้มีลักษณะโครงสร้างเป็นชั้นเดียว สามชั้น หลายชั้น หรือโครงสร้างที่มีชั้นไม้ขนาดลดหลั่นกันก็ได้ มีความหนาแน่นอยู่ในช่วง ๔๐๐ กิโลกรัมต่อลูกบาศก์เมตร ถึง ๙๐๐ กิโลกรัม

ต่อลูกบาศก์เมตร

- ๒.๗ แผ่นใยไม้อัดความหนาแน่นปานกลาง (medium density fiberboard ; MDF) หมายถึง ผลิตภัณฑ์ที่ทำจากเส้นใยของไม้หรือเส้นใยของวัสดุกลีโนเซลลูโลส โดยการอัดร้อนหรือให้ความร้อนเพื่อให้ใยไม้ยึดติดกันเป็นแผ่น มีการใช้กาวหรือไม้ใช้กาวเป็นส่วนประกอบ มีความหนาแน่นตั้งแต่ ๔๐๐ กิโลกรัมต่อลูกบาศก์เมตร ถึง ๘๐๐ กิโลกรัมต่อลูกบาศก์เมตร
- ๒.๘ แผ่นใยไม้อัดความหนาแน่นสูง (high density fiberboard) หมายถึง ผลิตภัณฑ์ที่ทำจากเส้นใยของไม้หรือเส้นใยของวัสดุกลีโนเซลลูโลส โดยการอัดร้อนหรือให้ความร้อนเพื่อให้ใยไม้ยึดติดกันเป็นแผ่น มีการใช้กาวหรือไม้ใช้กาวเป็นส่วนประกอบ มีความหนาแน่นตั้งแต่ ๘๐๐ กิโลกรัมต่อลูกบาศก์เมตร ขึ้นไป
- ๒.๙ ความยาวของโต๊ะ หมายถึง มิติตามแนวระดับของโต๊ะที่ยาวที่สุด
- ๒.๑๐ ความกว้างของโต๊ะ หมายถึง มิติตามแนวระดับของโต๊ะที่สั้นกว่าความยาว
- ๒.๑๑ ความสูงของโต๊ะ หมายถึง มิติตามแนวตั้งของโต๊ะที่วัดจากพื้นถึงจุดสูงสุดของพื้นผิวหน้า
- ๒.๑๒ ความลึกของโต๊ะ (เฉพาะโต๊ะแต่งตัวและโต๊ะข้างเตียง) หมายถึง มิติตามแนวนอนของโต๊ะที่วัดตามแนวเส้นกึ่งกลางของพื้นโต๊ะจากด้านหน้าไปถึงด้านหลัง

๓. ประเภท

- ๓.๑ โต๊ะ แบ่งตามไม้ที่ใช้ทำเป็นโครงสร้างรับน้ำหนักออกเป็น ๒ ประเภท คือ
- ๓.๑.๑ ประเภททำจากไม้
 - ๓.๑.๒ ประเภททำจากแผ่นไม้ประกอบ

๔. ขนาด

- ๔.๑ ความกว้างของโต๊ะ ความยาวของโต๊ะ ความสูงของโต๊ะ และความลึกของโต๊ะ ให้เป็นไปตามที่ระบุไว้ที่ฉลาก โดยมีเกณฑ์ความคลาดเคลื่อน ± 10 มิลลิเมตร การทดสอบให้ปฏิบัติตามข้อ ๙.๑

หมายเหตุ มิติของโต๊ะแต่ละชนิดและแบบแนะนำให้เป็นไปตามภาคผนวก ก.

๕. คุณลักษณะที่ต้องการ

- ๕.๑ ลักษณะทั่วไป

ต้องเรียบร้อย แข็งแรง มั่นคง ประณีต สวยงาม มีรูปแบบและรูปทรงที่เหมาะสมกับการใช้งาน ไม่มีขอบคม และปลายแหลมยกเว้นกรณีที่เป็นลักษณะเฉพาะของชิ้นงาน ไม่มีรอยแตก รอยร้าว บิด โกง หัก งอ หรือตำหนิในชิ้นงานให้เห็นเด่นชัดยกเว้นรอยที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติหรือเป็นลักษณะเฉพาะของชิ้นงาน ซึ่งไม่มีผลเสียต่อการใช้งาน ไม่มีราหรือตำหนิที่เกิดจากการทำลายของมอด ปลวก หรือแมลงอื่น การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ

๕.๒ การประกอบ

ต้องเรียบร้อย แข็งแรง มั่นคง ประณีต สวยงาม ไม่มีขอบคม และปลายแหลมยกเว้นกรณีเป็นลักษณะเฉพาะของชิ้นงาน บริเวณรอยต่อต้องเรียบร้อย แข็งแรง มั่นคง ไม่แยกออกจากกัน ไม่มีรอยแตกร้าวหรือรอยเครื่องมือจากการประกอบชิ้นงาน ไม่มีกลิ่นของสารเคมีและรอยเปื้อนของสารที่ใช้ยึดติดชิ้นส่วนเข้าด้วยกัน

การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ

๕.๓ ลวดลาย (ถ้ามี)

ต้องประณีต สวยงาม สม่ำเสมอ การต่อลวดลายต้องตรงตามลักษณะของลวดลาย

การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ

๕.๔ สี (ถ้ามี)

ต้องมีสีสม่ำเสมอ ติดแน่น ไม่ต่าง หลุด ลอก หรือเปื้อน ยกเว้นกรณีที่เป็นลักษณะเฉพาะของชิ้นงานเมื่อจับหรือสัมผัสแล้วสีต้องไม่ติดมือ

การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ

๕.๕ การประกอบหรือตกแต่งด้วยวัสดุอื่น (ถ้ามี)

ต้องเรียบร้อย ประณีต สวยงาม ติดแน่น เหมาะสมกับชิ้นงาน รอยต่อต้องไม่แยกออกจากกัน ไม่มีกลิ่นของสารเคมีและรอยเปื้อนของสารที่ใช้ยึดติดชิ้นส่วนเข้าด้วยกัน ไม่มีขอบคม และปลายแหลมยกเว้นกรณีเป็นลักษณะเฉพาะของชิ้นงาน กรณีใช้วัสดุธรรมชาติต้องไม่มีราหรือตำหนิที่เกิดจากการทำลายของปลวกหรือแมลงอื่น กรณีใช้พลาสติกต้องไม่มีรอยขีดหรือครีบก รณิใช้โลหะต้องไม่มีสนิม

การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ

๕.๖ การเคลือบผิว (ถ้ามี)

ต้องเรียบ สม่ำเสมอ ไม่เป็นเม็ด เป็นคราบ แตก หลุดหรือลอก และต้องไม่ทำให้ชิ้นงานขาดความสวยงาม

การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ

๕.๗ ไม้ที่ใช้เป็นโครงสร้างรับน้ำหนัก

ต้องเป็นไปตามที่ระบุไว้ที่ฉลาก

การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ กรณีที่มีการเคลือบผิว อาจขูดหรือลอกวัสดุเคลือบผิวออกก่อน

๕.๘ ปริมาณความชื้น

ส่วนที่เป็นโครงสร้างรับน้ำหนักต้องมีความชื้นไม่เกินร้อยละ ๑๖

การทดสอบให้ปฏิบัติตามข้อ ๙.๒

๕.๙ การรับน้ำหนัก

ต้องสามารถรับน้ำหนักเฉลี่ย ๑๕๐ กิโลกรัมต่อตารางเมตร ได้โดยไม่เสียรูปทรงหรือเกิดความเสียหายสามารถใช้งานได้ตามปกติ

การทดสอบให้ปฏิบัติตามข้อ ๙.๓

๕.๑๐ การตกกระแทก (ยกเว้นโต๊ะที่มีขาเดี่ยวและไม่ยึดติดกับพื้นโต๊ะ)

๕.๑๐.๑ โต๊ะต้องสามารถทนทานต่อการตกกระแทกที่ระยะความสูง ๑๐ เซนติเมตร จำนวน ๑๐ ครั้ง ได้โดยไม่เสียรูปทรงหรือเกิดความเสียหาย สามารถใช้งานได้ตามปกติ

๕.๑๐.๒ ปลายขาโต๊ะทั้ง ๔ ขา หรือน้อยกว่า ต้องสามารถทนทานต่อการตกกระแทกที่ยกสูงทำมุมกับพื้น ๒๐

องศา จำนวน ๒๐ ครั้ง ได้โดยไม่เสียรูปทรงหรือเกิดความเสียหาย สามารถใช้งานได้ตามปกติ การทดสอบให้ปฏิบัติตามข้อ ๙.๔

๖. การบรรจุ

- ๖.๑ หากมีการหุ้มห่อ ให้หุ้มห่อโตะด้วยวัสดุที่สะอาด แข็ง เรียบร้อย และสามารถป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับโตะได้
- การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ

๗. เครื่องหมายและฉลาก

- ๗.๑ ที่ฉลากโตะทุกหน่วย อย่างน้อยต้องมี เลข อักษร หรือเครื่องหมายแจ้งรายละเอียดต่อไปนี้ให้เห็นได้ง่าย ชัดเจน
- (๑) ชื่อผลิตภัณฑ์ (ตามชื่อ มผช.)
 - (๒) ประเภท
 - (๓) ขนาดหรือมิติ (ถ้ามี) เป็นมิลลิเมตรหรือเซนติเมตรหรือเมตร
 - (๔) เดือน ปีที่ทำ
 - (๕) ประวัติผลิตภัณฑ์ (ถ้ามี)
 - (๖) ข้อเสนอแนะในการดูแลรักษา (ถ้ามี)
 - (๗) ชื่อผู้ทำหรือสถานที่ทำ พร้อมสถานที่ตั้ง หรือเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียน
- ในกรณีที่ใช้ภาษาต่างประเทศ ต้องมีความหมายตรงกับภาษาไทยที่กำหนดไว้ข้างต้น

๘. การชักตัวอย่างและเกณฑ์ตัดสิน

- ๘.๑ รุ่น ในที่นี้ หมายถึง โตะประเภทเดียวกัน ทำโดยกรรมวิธีเดียวกัน ที่ทำหรือส่งมอบหรือซื้อขายในระยะเวลาเดียวกัน
- ๘.๒ การชักตัวอย่างและการยอมรับ ให้เป็นไปตามแผนการชักตัวอย่างต่อไปนี้
- ๘.๒.๑ การชักตัวอย่างและการยอมรับ สำหรับการทดสอบขนาด การบรรจุ (ถ้ามี) และเครื่องหมายและฉลาก ให้ชักตัวอย่างโดยวิธีสุ่มจากรุ่นเดียวกัน จำนวน ๑ ตัวอย่าง เมื่อตรวจสอบแล้วตัวอย่างต้องเป็นไปตามข้อ ๔.๑ ข้อ ๖. และข้อ ๗. ทุกรายการ จึงจะถือว่าโตะรุ่นนั้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด
 - ๘.๒.๒ การชักตัวอย่างและการยอมรับ สำหรับการทดสอบลักษณะทั่วไป การประกอบ ลวดลาย (ถ้ามี) สี (ถ้ามี) การประกอบหรือตกแต่งด้วยวัสดุอื่น (ถ้ามี) การเคลือบผิว (ถ้ามี) และไม้ที่ใช้เป็นโครงสร้างรับน้ำหนัก ให้ใช้ตัวอย่างที่ผ่านการทดสอบตามข้อ ๘.๒.๑ แล้ว จำนวน ๑ ตัวอย่าง เมื่อตรวจสอบแล้วตัวอย่างต้องเป็นไปตามข้อ ๕.๑ ถึงข้อ ๕.๗ ทุกรายการ จึงจะถือว่าโตะรุ่นนั้นเป็นไปตามเกณฑ์

ที่กำหนด

- ๘.๒.๓ การชักตัวอย่างและการยอมรับ สำหรับการทดสอบความชื้น การรับน้ำหนัก และการตกกระแทก ให้ใช้ตัวอย่างที่ผ่านการทดสอบตามข้อ ๘.๒.๒ แล้ว จำนวน ๑ ตัวอย่าง เมื่อตรวจสอบแล้วตัวอย่างต้องเป็นไปตามข้อ ๕.๘ ถึงข้อ ๕.๑๐ ทุกรายการ จึงจะถือว่าโตะรูนนั้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด
- ๘.๓ เกณฑ์ตัดสิน
- ตัวอย่างโตะต้องเป็นไปตามข้อ ๘.๒.๑ ข้อ ๘.๒.๒ และข้อ ๘.๒.๓ ทุกข้อ จึงจะถือว่าโตะรูนนั้นเป็นไปตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนนี้

๙. การทดสอบ

๙.๑ การทดสอบขนาด

ใช้เครื่องวัดที่วัดได้ละเอียดถึง ๑ มิลลิเมตร วัดมิติละอย่างน้อย ๒ ตำแหน่ง ที่ให้ค่ามากที่สุด แล้วรายงานผลแต่ละค่า แต่ถ้ามิติใดมีตำแหน่งที่วัดได้เพียงตำแหน่งเดียวก็ให้วัดเพียงตำแหน่งเดียว

๙.๒ การทดสอบปริมาณความชื้น

๙.๒.๑ เครื่องมือ

มาตรฐานความชื้น (Moisture meter) ที่วัดได้ละเอียดถึงร้อยละ ๐.๕ และได้รับการสอบเทียบเครื่องวัดแล้ว หรือผ่านการตรวจสอบความถูกต้องกับการทดสอบปริมาณความชื้นด้วยวิธีอบแห้ง

๙.๒.๒ วิธีทดสอบ

สุ่มเลือกบริเวณผิวด้านในที่เป็นส่วนโครงสร้างรับน้ำหนักของตัวอย่างโตะ จำนวน ๕ ตำแหน่ง แล้วทำเครื่องหมาย จากนั้นใช้เข็มเจาะของมาตรฐานขึ้นกดตำแหน่งที่ทำเครื่องหมายให้ลึกประมาณ ๑ ใน ๔ หรือ ๑ ใน ๕ ของความหนาไม้ตัวอย่าง อ่านค่าความชื้นที่วัดได้ ทดสอบอีก ๔ ตำแหน่งตามวิธีการข้างต้น จนครบ ๕ ตำแหน่ง

ในกรณีที่ใช้มาตรฐานความชื้นแล้วมีปัญหา ให้นำส่วนที่เป็นปัญหาของตัวอย่างโตะไปทดสอบด้วยวิธีอบแห้งเป็นวิธีตัดสิน ดังนี้

- (๑) ให้เลือกตัวอย่างจากบริเวณส่วนที่เป็นปัญหาของตัวอย่างโตะ โดยตัดตามเส้นไม้บริเวณที่ไม่มีตำหนิใดๆ และห่างจากปลายของไม้ชิ้นนั้นประมาณ ๑๐๐ มิลลิเมตร ทำเป็นชิ้นทดสอบที่มีความยาวตามเส้น ๒๐ มิลลิเมตร ถึง ๒๕ มิลลิเมตร จำนวน ๒ ชิ้น
- (๒) ชั่งชิ้นทดสอบแต่ละชิ้นทันทีด้วยเครื่องชั่งที่ชั่งได้ละเอียด ๐.๑ กรัม ให้ทราบมวลที่แน่นอน (M_1)
- (๓) อบชิ้นทดสอบแต่ละชิ้นในตู้อบที่อุณหภูมิ ๑๐๐ องศาเซลเซียส ถึง ๑๐๕ องศาเซลเซียส จนมีค่ามวลคงที่ ปล่อยให้เย็นในเดซิกเคเตอร์จนมีอุณหภูมิเท่ากับอุณหภูมิห้อง ชั่งชิ้นทดสอบ (M_0)
- (๔) คำนวณหาค่าปริมาณความชื้นของชิ้นทดสอบแต่ละชิ้น จากสูตร

$$\text{ปริมาณความชื้น ร้อยละ โดยน้ำหนัก} = \frac{(M_1 - M_0) \times 100}{M_1}$$

เมื่อ M_1 คือ มวลชิ้นทดสอบก่อนอบ เป็นกรัม

M_0 คือ มวลชิ้นทดสอบหลังอบ เป็นกรัม

๙.๓ การทดสอบการรับน้ำหนัก

๙.๓.๑ คำนวณหาพื้นที่ผิวรับน้ำหนักของตัวอย่างโต๊ะ

๙.๓.๒ คำนวณหาจำนวนถุงทราย โดยมีสูตรดังนี้

$$\text{จำนวนถุงทราย} = \frac{\text{พื้นที่ผิวรับน้ำหนัก} \times ๑๕๐}{๑๐}$$

เมื่อ พื้นที่ผิวรับน้ำหนัก มีหน่วยเป็น ตารางเมตร (m^2)

๑๕๐ เป็นค่าการรับน้ำหนักเฉลี่ยของโต๊ะ มีหน่วยเป็น กิโลกรัมต่อตารางเมตร (kg/m^2)

๑๐ เป็นน้ำหนักถุงทราย ๑ ถุง มีหน่วยเป็น กิโลกรัม

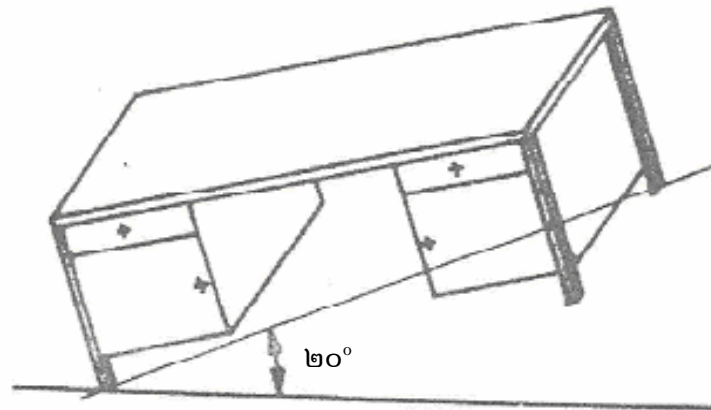
กรณีที่มีเศษเกินครึ่งหนึ่งให้ปัดขึ้นเป็นจำนวนเต็ม

๙.๓.๓ นำถุงทรายตามจำนวนที่คำนวณได้ในข้อ ๙.๓.๒ วางกระจายให้ทั่วพื้นที่ผิวรับน้ำหนักของตัวอย่างโต๊ะ เป็นเวลา ๑ ชั่วโมง แล้วตรวจพินิจ

๙.๔ การทดสอบการตกกระแทก (ยกเว้นโต๊ะที่มีขาเดียวและไม่ยึดติดกับพื้นโต๊ะ)

๙.๔.๑ ยกตัวอย่างโต๊ะด้านใดด้านหนึ่งให้ขาโต๊ะทั้ง ๒ ขา กรณีโต๊ะที่มีขาเดียวให้ยกทั้งตัว สูงขึ้นจากพื้นในแนวตั้งเป็นระยะ ๑๐ เซนติเมตร แล้วปล่อยให้ตกลงพื้นอย่างอิสระ ทดสอบซ้ำ จนครบ ๕ ครั้ง จากนั้นทดสอบขาโต๊ะด้านตรงข้ามตามวิธีการข้างต้น จนครบ ๕ ครั้ง แล้วตรวจพินิจสภาพโต๊ะ

๙.๔.๒ ยกตัวอย่างโต๊ะที่มุมใดมุมหนึ่ง โดยให้ปลายขาโต๊ะด้านที่ยกสูงทำมุมกับพื้น ๒๐ องศา แล้วปล่อยให้ตกลงบนพื้นอย่างอิสระ ทดสอบซ้ำจนครบ ๕ ครั้ง จากนั้นทดสอบมุมที่เหลืออีก ๓ มุม ตามวิธีการข้างต้น จนครบ ๕ ครั้งต่อมุม แล้วตรวจพินิจสภาพโต๊ะ

รูปที่ ๑ ตัวอย่างการทดสอบการตกกระแทกของโต๊ะแบบมีตู้และลิ้นชัก
(ข้อ ๙.๔.๒)

ภาคผนวก ก.
ตารางที่ ก.๑ ขนาดของโต๊ะ
(ข้อ ๔.๑)

หน่วยเป็นมิลลิเมตร

โต๊ะ	แบบ	ขนาด	มิติ				เส้นผ่าน ศูนย์กลาง
			ความกว้าง	ความยาว	ความสูง	ความลึก	
โต๊ะ รับประทานอาหาร	สี่เหลี่ยม	๔ ที่นั่ง	๗๕๐	๑ ๒๐๐	๗๒๐	-	-
			๙๐๐	๙๐๐		-	-
		๖ ที่นั่ง	๙๐๐	๑ ๕๐๐	๗๒๐	-	-
		๘ ที่นั่ง	๑ ๑๐๐	๒ ๑๐๐	๗๒๐	-	-
	กลม	-	-	-	๗๒๐	-	๙๐๐
โต๊ะกลาง	สี่เหลี่ยม	ขนาดที่ ๑	๔๕๐	๙๐๐	๔๐๐	-	-
		ขนาดที่ ๒	๕๕๐	๑ ๑๐๐	๔๕๐	-	-
		ขนาดที่ ๓	๖๐๐	๑ ๒๐๐	๔๘๐	-	-
โต๊ะข้าง	สี่เหลี่ยม	ขนาดที่ ๑	๔๕๐	๔๕๐	๔๐๐	-	-
		ขนาดที่ ๒	๕๕๐	๕๕๐	๔๕๐	-	-
		ขนาดที่ ๓	๖๐๐	๖๐๐	๔๘๐	-	-
โต๊ะแต่งตัว	-	ขนาดที่ ๑	๙๐๐	-	๔๒๕	๔๕๐	-
		ขนาดที่ ๒	๑ ๒๐๐	-	๔๒๕	๔๕๐	-
โต๊ะข้างเตียง	-	ขนาดที่ ๑	๔๕๐	-	๔๒๕	๔๕๐	-
		ขนาดที่ ๒	๖๐๐	-	๔๒๕	๔๕๐	-